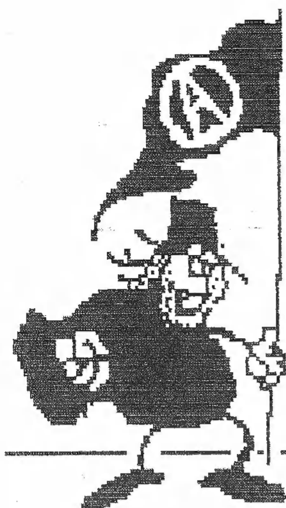
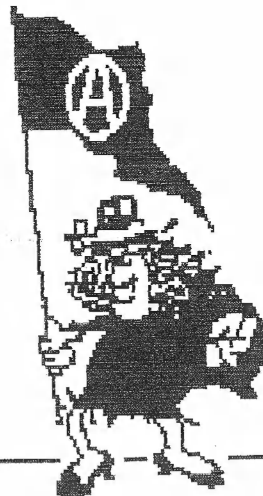

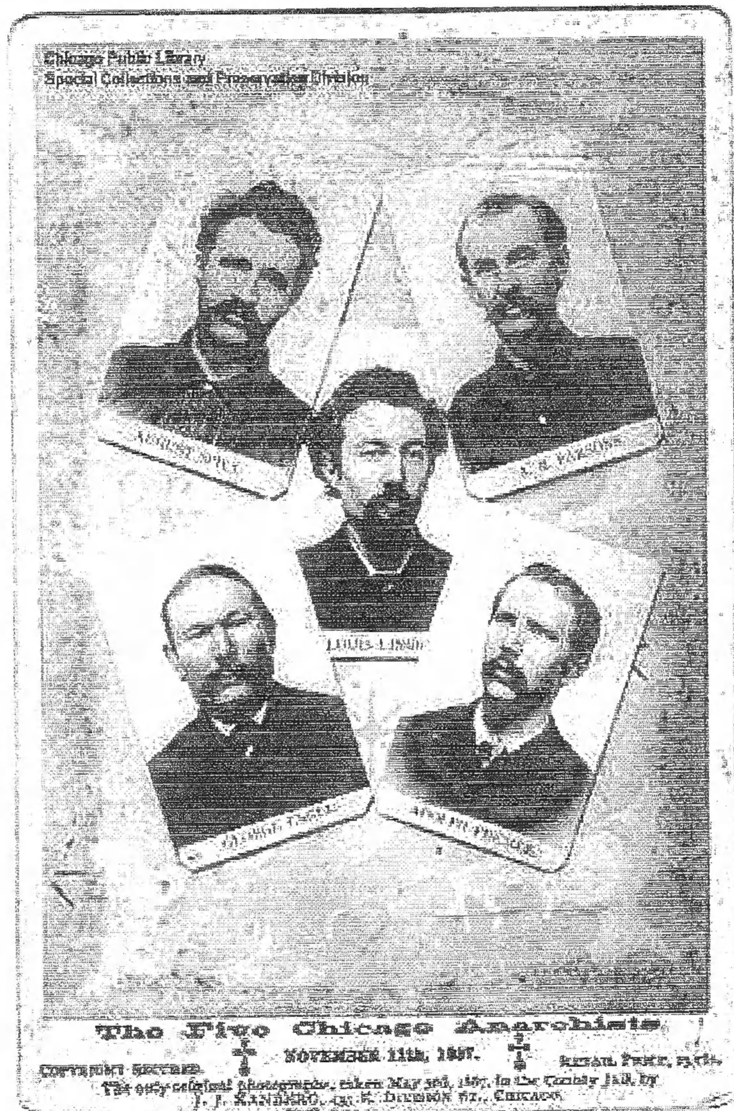
Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

"Un premier Mai, sans revolte,
ce n' est pas un premier Mai..."
"Μια Πρωτομαγιά, χωρίς εξέγερση,
δεν είναι Πρωτομαγιά..."
Γαλλικό Αναρχικό Τραγούδι.

ΑΘΗΝΑ, 1 ΜΑΗ 2000 - τεύχος 178

"There will come a time when our silence will be more powerful than the voices you strangle today !"

August Spies, Haymarket Martyr

"Θα έρθει κάποια εποχή, που η σιωπή μας θα είναι δυνατότερη από τις φωνές που στραγγαλίζετε σήμερα !"

Αύγουστος Σπάϊς, Μάρτυρας της Haymarket

ΣΙΚΑΓΟ (50 χρόνια μετά την εκτέλεση των μαρτύρων)

Η πιο δραστήρια ίσως αναρχική ομάδα προπαγάνδας στην χώρα ήταν μια χούφτα σύντροφοι που ανήκαν στην ομάδα Ελεύθερη Κοινωνία (Free Society) του Σικάγο. Η ιστορία της ομάδας συνδέεται αναπόσπαστα με τον βασικό ιδρυτή της, τον Ρωσσο-Εβραίο αναρχικό Μπορίς Γελένσκυ (πέθανε το 1978 ή το 1979). Αφού εγκαταστάθηκε στο Σικάγο, όπου έγινε αφφισοκολλητής, επέστρεψε στην Ρωσσία τον Ιούλη του 1917 για να πάρει μέρος στην Ρωσσική Επανάσταση, όπως διηγείται με γλαφυρό τρόπο στο βιβλίο του "Μέσα στην Κοινωνική Θύελλα", μια πράγματι αποκαλυπτική, πρωταρχικής σημασίας, πηγή ακόμη και πριν την έκδοση και την κυκλοφορία του. Ο Γελένσκυ γύρισε στο Σικάγο το 1923 κι εκείνη την χρονιά έπαιξε σημαντικό ρόλο στην οργάνωση της ομάδας Ελεύθερη Κοινωνία.

Το 1926, το 1930 και το 1932, η ομάδα Ελεύθερη Κοινωνία οργάνωσε τρεις αντίστοιχες ομιλίες του Rudolf Rocker, που στέφθηκαν από μεγάλη επιτυχία. Οργάνωνε κάθε βδομάδα ανοιχτές συζητήσεις με μεγάλη συμμετοχή του κόσμου. Παράλληλα, συγκέντρωνε σεβαστά ποσά για την ενίσχυση των αμερικάνικων αναρχικών περιοδικών "Πρωτοπορεία" (Vanguard), "Δρόμος προς την Ελευθερία" (Road to Freedom), "Νέα Ρεύματα" (New Trends), "Αντίσταση" (Resistance), "ΑΝΘΡΩΠΕ !" (MAN !) και της λονδρέζικης "Ελευθερίας" (Freedom).

Το 1934, όταν επέτρεψαν στην Emma Goldman να πραγματοποιήσει μια τετράμηνη επίσκεψη στις Ηνωμένες Πολιτείες, μια εκδήλωση οργανώθηκε στο Loom του Σικάγο με την συμμετοχή 1000 ανθρώπων σε μιαν άλλη συγκέντρωση, στην πανεπιστημιούπολη του Σικάγο, μαζεύτηκαν 800 άνθρωποι για να την ακούσουν. Μια διάλεξη, που έδωσε στα Γίντις (Σημ. του Α : τα γερμανικά των Εβραίων της Γερμανίας), προσήλκυσε 700 περίπου ακροατές. Έκπληκτη από την ανταπόκριση που έβρισκαν οι ομιλίες της, η Emma αναφώνησε : "Έκανα λάθος για τις ομάδες μας, μη συνειδητοποιώντας ποτέ την δημιουργική ικανότητα που διέθεταν".

Στην διάρκεια της Ισπανικής Επανάστασης, η ομάδα συγκέντρωσε πολλά χρήματα για τους Ισπανούς αναρχικούς. Η επιτροπή νοίκιασε για μιαν ολόκληρη βδομάδα ένα θέατρο στο κέντρο του Σικάγο για να προβάλει ένα αντι-φρανκικό ντοκυμανταίρ. Παρά την λυσσαλέα αντίθεση της Καθολικής Εκκλησίας, μαζεύτηκαν σχεδόν 9.000 δολλάρια (συνέντευξη του Γελένσκυ).

Η ομάδα Ελεύθερη Κοινωνία δημιούργησε το Ίδρυμα Βοήθειας "Alexander Berkman" για τους συλλαμβανόμενους και εξοριζόμενους αναρχικούς και αναρχοσυνδικαλιστές στην Ρωσσία και τους πολιτικούς κρατούμενους σε άλλες χώρες. Οργάνωσε εκστρατείες για να σταματήσει την εκτόπιση του Sallitto και του Ferrero, για την αποφυλάκιση του Mooney και του Billings και βοήθησε την Επιτροπή Υπεράσπισης των Ανθρακωρύχων της κομητείας Harlan του Kentucky.

Μέσα σε αυτά τα πλαίσια, θα πρέπει να τονίσουμε πως η ομάδα Ελεύθερη Κοινωνία έτρεφε βαθειά εκτίμηση για την αγαστή συνεργασία της IWW (Σημ. του Α. : Industrial Workers of the World = Βιομηχανικοί Εργάτες του Κόσμου, βορειοαμερικανικό τμήμα της αναρχοσυνδικαλιστικής Διεθνούς Ένωσης των Εργαζομένων). Η IWW επέτρεπε στην ομάδα να χρησιμοποιεί την διεύθυνση των κεντρικών γραφείων της, για την αλληλογραφία της και να την δημοσιεύει στα περιοδικά και στις εκδόσεις της. Τα μέλη της IWW, Carl Keller (πρώην εκδότης του Βιομηχανικού Εργάτη - Industrial Worker, επισήμου οργάνου της IWW) και Ralph Chaplin (ο αντιπολεμικός ποιητής) παρείχαν ανεκτίμητη βοήθεια για την έκδοση του συντριπτικού κατηγορώ του Γρηγόρη Μαξίμωφ κατά της μπολσεβίκικης αντεπαναστατικής δικτατορίας στην Ρωσσία με τον τίτλο "Η Γκιλλοτίνα επί τω Έργω", για την έκδοση της "Πολιτικής Φιλοσοφίας του Μιχαήλ Μπακούνιν" πάλι του Μαξίμωφ, του "Εποικοδομητικός Αναρχισμός" και του "Μπολσεβικισμός : Υποσχέσεις και Πραγματικότητες".

Σαν μέλος της Ένωσης Βοήθειας και Υποστήριξης των Πιονιέρων, που οργανώθηκε για να συντηρεί το μνημείο των Μαρτύρων της Haymarket (Σημ. του Α. : Της "Σαναγοράς" του Σικάγο, όπου οι απεργοί εργάτες συγκρούστηκαν με την αστυνομία και την εθνοφυλακή, την 1η Μάη του 1886), στο νεκροταφείο Waldheim, η ομάδα Ελεύθερη Κοινωνία έπαιξε λειτουργικό ρόλο στην διοργάνωση της εκδήλωσης για την 50η επέτειο των εκτελέσεων του Haymarket, με μια τεράστια μαζική συγκέντρωση στο Σικάγο και στο ίδιο το μνημείο, την

Άνοιξη του 1937.

Με κάλεσαν να μιλήσω στην συγκέντρωση και η ένωση πλήρωσε τα έξοδα του ταξιδιού μου από την Modern School Colony του Stelton του New Jersey, όπου έμενε η Esther με τα δυο παιδιά μας. Μετά από τόσα πολλά χρόνια δεν θυμάμαι τα ονόματα των άλλων ομιλητών, βλέπω ωστόσο ακόμη μπροστά μου την Lucy Parsons, την χήρα του συντρόφου μας που έπεσε, του Albert Parsons, γερασμένη, καμπουριασμένη, σχεδόν τυφλή, να ανεβαίνει στην εξέδρα, ακόμη σταθερή, ακόμη περήφανη, να κατηγορεί και πάλι "το κατεστημένο" μ' όλη της την δύναμη.

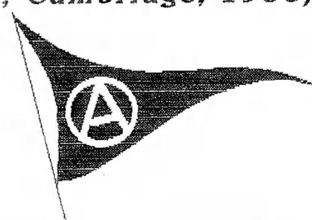
Για πρώτη φορά είχα συναντήσει την Lucy την δεκαετία του 1920, όταν είχα δώσει μια διάλεξη με θέμα "Είναι δυνατός ο Αναρχισμός ;". "Ναι, πράγματι", είπε, "η ομιλία σου πιάνει το θέμα. Αυτό όμως δεν είναι αρκετό" Αν και δεν είμαι μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος, δουλεύω μαζί τους επειδή είναι πιο πρακτικοί. Αυτοί, κάτι κάνουν".

Σύμφωνα με την βιογραφία της Lucy Parsons που έγραψε η Carolyn Ashbaugh, είχε γίνει πλήρες μέλος του Κομμουνιστικού Κόμματος, ποτέ ωστόσο δεν πήρα σοβαρά αυτήν της την προσχώρηση. Σε κάποια συζήτηση με συντρόφους που την καταδίκαζαν ως εξωμότρια, εξήγησα ότι ήταν πολύ απλοϊκή. Δεν μπορούσε να συλλάβει την διαφορά ανάμεσα στον αναρχισμό και τον μπολσεβικισμό ή τις άλλες ιδεολογίες. Γι' αυτήν, όποιος ήταν ενάντια στον καπιταλισμό, ήταν ipso facto (απ' αυτό το ίδιο το γεγονός) επαναστάτης και δεν έβλεπε κανέναν λόγο για να μην θάψουν όλοι τους το τσεκούρι του μεταξύ τους πολέμου και να μην ενωθούν. Εκτός αυτού υπέκυπτε εύκολα στις κολακείες, που οι κομμουνιστές της απηύθυναν σε τεράστιες δόσεις.

Ένοιωσα ν' ανατριχιάζω ακούγοντας τις αναμνήσεις του βετεράνου αναρχικού Theodore Appel, τον οποίο συνάντησα στη συγκέντρωση στο μνημείο. Ο Appel ήταν στενός φίλος του Johann Most και των μαρτύρων της Haymarket, με τους οποίους είχε εργαστεί δραστήρια στο αναρχικό κίνημα και στον αγώνα για το οκτάωρο. Ο Appel είχε προεδρεύσει στις εκδηλώσεις για την 10η επέτειο της τραγωδίας του Haymarket, στις 11 Νοέμβρη του 1897, όπου, ανάμεσα σ' άλλους, είχαν μιλήσει η Lucy Parsons και η Emma Goldman. Ο Appel, επίσης, εξέδιδε την γερμανόφωνη αναρχική εφημερίδα "Συναγερμός" (Alarm), η κυκλοφορία της οποίας απαγορεύθηκε από την κυβέρνηση το 1916. Ζούσε φτωχικά με το εισόδημα από την παρασκευή κάποιων φαρμάκων, που τα πουλούσε ο ίδιος στα φαρμακεία.

Στην ομάδα Ελεύθερη Κοινωνία γνώρισα τον Irving Abrams, τον αφοσιωμένο σύντροφο που χειριζόταν τις νομικές υποθέσεις της Ένωσης Βοήθειας και Υποστήριξης των Πιονιέρων και των συντρόφων που χρειάζονταν τις υπηρεσίες του. Γνώρισα επίσης την Annie Livshis, που φρόντισε την Voltarine de Cleyre κατά την διάρκεια της τελευταίας της αρρώστειας και κανόνισε την ταφή της στο νεκροταφείο του Waldheim, κοντά στο μνημείο των αναρχικών της Haymarket, το μαρτύριο των οποίων διαμόρφωσε την πορεία της ζωής της. Γνώρισα, τέλος, τον σύντροφο Weinberg, ο γιος του οποίου, με το ψευδώνυμο Andrew Hopkins, συνέγραψε το βιβλίο "Συνήγορος των Καταδικασμένων", μια βιογραφία του George Vanderveer, του συνηγόρου των αγωνιστών της IWW στο Everett και στην Centralia της Washington και των αιχμαλώτων του ταξικού πολέμου στις δίκες του Σικάγο, μια βιογραφία του Clarence Darrow, συνηγόρου στην δίκη του Pettibone, στο Haywood, Moyer, για τον φόνο του κυβερνήτη του Idaho, Frank Steunenberg, καθώς και άλλα έργα. Όταν ήταν μαθητευόμενος δημοσιογράφος, είχε δεχθεί την συμβουλή μου, να ξεκινήσει την συγγραφική του σταδιοδρομία γράφοντας άρθρα για τον "Βιομηχανικό Εργάτη", την εφημερίδα της IWW.

Από το βιβλίο "Fragments : a memoir".
Προσωπικές Αναμνήσεις από μια Ζωή Αγώνα
στην Υπόθεση του Αναρχισμού",
του Αναρχοσυνδικαλιστή Sam Dolgoff (1902 - 1994).
(Refract Publications, Cambridge, 1986).

11 Νοέμβρη 1937 : Ο Sam Dolgoff μιλάει, κατά τις εκδηλώσεις μνήμης στην 50η επέτειο της εκτέλεσης των Αναρχικών του Σικάγου, στο νεκροταφείο του Waldheim.

24 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ ΤΟΥ ΑΛΕΚΟΥ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗ

Κάποιοι - όχι σήμερα, αλλά εδώ και πολλά χρόνια - μιλούν για το "τέλος της μεταχουντικής εποχής". Για να είμαστε ειλικρινείς, παρόμοιους αφορισμούς τους θεωρούμε ΒΛΑΚΕΙΕΣ ΣΤΟ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ.

Πώς μπορεί να τελειώνει μια εποχή που δεν ορίζεται παρά με το τέλος μιας προηγούμενης, τέλος το οποίο δεν συμπίπτει πάντα με την αρχή της επόμενης ;...

Πέρα, ωστόσο, από τα παραπάνω "φιλοσοφικο-ιστορικά" ερωτήματα, υπάρχει και ένα άλλο ερώτημα, πιο πραγματικό :

Πώς μπορεί να τελειώνει μια εποχή, όταν αφήνει πίσω της τόσους απλήρωτους λογαριασμούς ;

Την Πρωτομαγιά του 1976, ανακοινωνόταν από τα ραδιόφωνα ότι ο άνθρωπος, που είχε προσπαθήσει να εκτελέσει τον αρχηγό της αμερικανοκίνητης στρατιωτικής δικτατορίας, είχε πέσει θύμα ενός - τουλάχιστον περίεργου - "τροχαίου". Για όσους από μας είχαμε την εμπειρία των "τροχαίων" και των "αυτοκτονιών" που κάλυπταν τις δολοφονίες της εικοσιπρωταπριλιανής χούντας (Μανδηλαράς, Κωνσταντίνου, Βασιλόπουλος και δεκάδες άλλοι, ανάμεσα στους οποίους κι ο αδελφός του Αλέκου, ο Γιώργος Παναγούλης), το γεγονός ήταν οπωσδήποτε ύποπτο. Και, σύντομα, οι υποψίες μας ενισχύθηκαν από την βιασύνη των δικαστικών αρχών να "κλείσουν" την υπόθεση, αρνούμενες να ερευνήσουν τα όσα (αόριστα και ασαφή, ομολογουμένως) έγραφαν οι εφημερίδες των επομένων ημερών, περί "Αράχνης", Μιχάλη Στέφα, ανάμιξης της CIA και του Αβέρωφ...

Γιατί, ο Αλέκος Παναγούλης, δεν ήταν μόνο ο ΤΥΡΑΝΝΟΚΤΟΝΟΣ... Ήταν κι ο άνθρωπος που, μετά την πτώση της δικτατορίας, είχε βάλει σκοπό του το ξεκαθάρισμα των λογαριασμών και είχε πλησιάσει αρκετά, βάζοντας στο χέρι ένα τουλάχιστον μέρος των αρχείων του ΕΑΤ/ΕΣΑ, των αρχείων του "Ειδικού Ανακριτικού Τμήματος της Ελληνικής Στρατιωτικής Αστυνομίας", που περιλάμβαναν στοιχεία για την ταυτότητα των δολοφόνων, των βασανιστών, των χαφιέδων της επταετίας.

Σήμερα, 24 χρόνια μετά τον θάνατό του, οι πρωταγωνιστές της συγκάλυψης της υπόθεσης (Θεοφανόπουλος, Τσεβάς, Γαβουνέλης, Αβέρωφ... κ.λπ.) έχουν συνταξιοδοτηθεί, έχουν αποσυρθεί και πολλοί έχουν αποβιώσει. Ο Αλέκος Παναγούλης, ωστόσο, μένει στην μνήμη μας, χαραγμένος σαν ένα από τα πάντα ζωντανά σύμβολα του αγώνα για την ελευθερία.

56 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΗΣ ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΗΣ

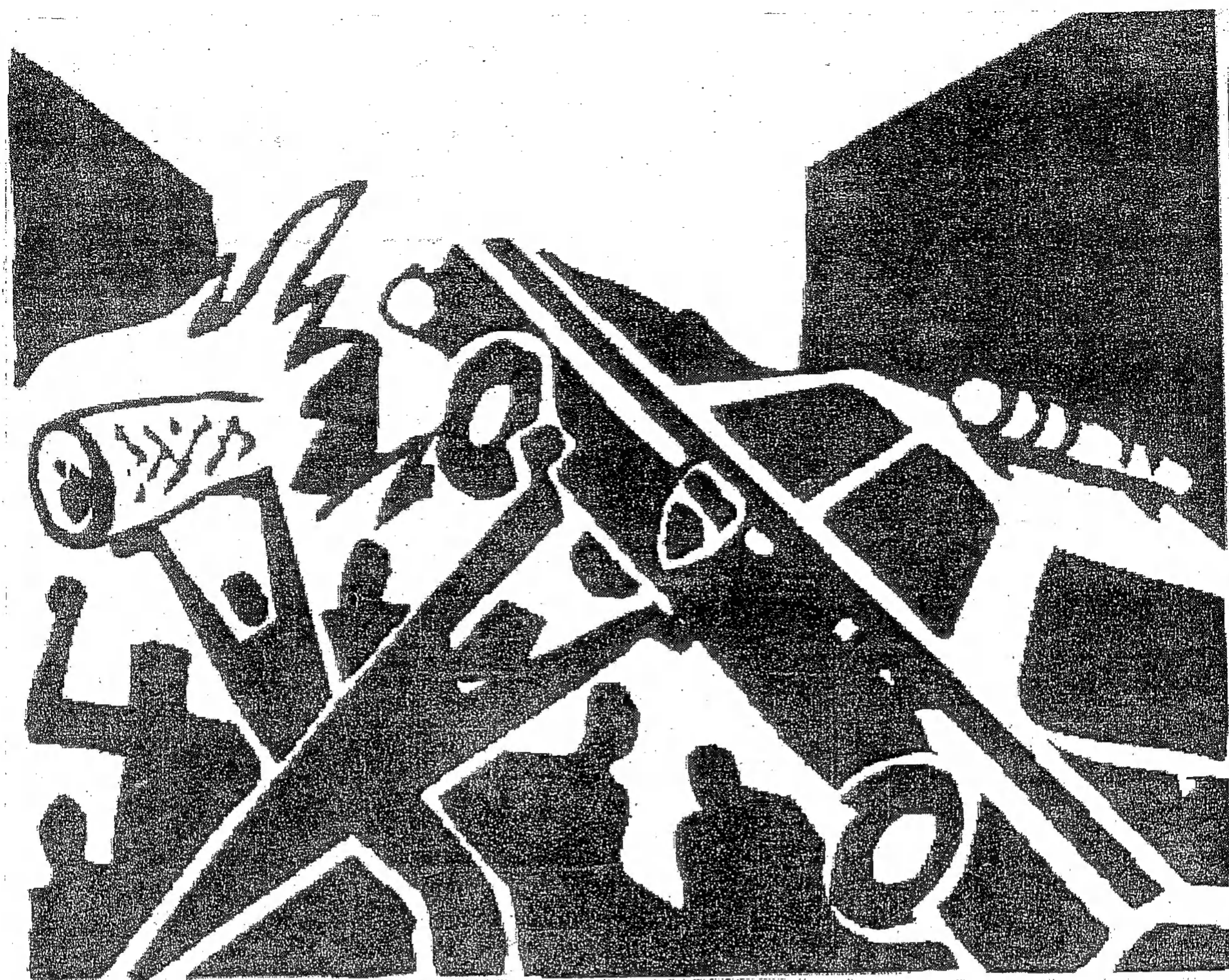
Ζωντανά σύμβολα αυτού του ίδιου, αδιάκοπου αγώνα για την ελευθερία, παραμένουν στην μνήμη (στην ατομική μνήμη κάποιων, αλλά και στην συλλογική μνήμη των ανθρώπων που ζουν σ' αυτή την γωνιά του πλανήτη), οι εκτελεσμένοι απ' τους ναζί στο σκοπευτήριο της Καισαριανής, την Πρωτομαγιά του 1944.

Άνθρωποι απλοί, μοναδικό έγκλημα των οποίων ήταν η αντίστασή τους στα σχέδια της - τότε χιτλερικής - παγκοσμιοποίησης.

Σήμερα, αντιμετωπίζοντας μιαν άλλη απόπειρα - κλιντονικής - παγκοσμιοποίησης, δεν μπορούμε να μην τους θυμηθούμε. Και δεν μπορούμε να μην χαρακτηρίσουμε "βλάκες στο τετράγωνο" εκείνους που προσπαθούν να μας πείσουν πως η μετεμφυλιακή εποχή έχει πια τελειώσει, γιατί οι λογαριασμοί της (όπως και οι λογαριασμοί της φασιστοναζιστικής κατοχής) δεν έχουν ακόμη τακτοποιηθεί.

23 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΑΚΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ

Και, φυσικά, δεν μπορούμε να ξεχνάμε μια μέρα σαν κι αυτή τους δεκάδες αγωνιστές που έπεσαν απ' τα δολοφονικά πυρά της αστυνομίας και των φασιστών συμμοριτών, την Πρωτομαγιά του 1977 στην Κωνσταντινούπολη. Γιατί, εκτός από την μνήμη μας, εκτός από την μνήμη των συντρόφων απ' την Τουρκία και το Κουρδιστάν, ήρθε να μας το υπενθυμίσει και μια "αναφορά" του ΗΠΑτζήδικου "Overseas Security Advisory Council", κατά την οποία, οι "πολίτες των ΗΠΑ που ζουν ή ταξιδεύουν στην Τουρκία, θα πρέπει αυτή την ημέρα να έχουν τα μάτια τους ανοιχτά", γιατί και εκεί ΚΑΠΟΙΟΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΞΕΧΑΣΟΥΝ.

τωπο... νέα από το μέτωπο... νέα από το μέτωπο... νέα από τό μ

ΖΙΜΠΑΜΠΟΥΕ : Στις 26/4/2000, ο υπουργός εξωτερικών της Βρεταννίας, Robin Cook (γνωστός και μη εξαιρετέος), δήλωσε πως η κυβέρνησή του θα δώσει 60 εκατομμύρια δολλάρια για την κάλυψη των εξόδων του αναδασμού στην αφρικανική χώρα, "αν σταματήσουν οι καταλήψεις των κτημάτων των λευκών και αν γίνουν στο Ζιμπάμπουε τίμιες και ελεύθερες εκλογές". Φυσικά, οι άκληροι αγρότες του Ζιμπάμπουε γράφουν στα παλιά τους παπούτσια τις υποσχέσεις του Άγγλου αποικιοκράτη και δεν είναι διατεθειμένοι να αφήσουν την γη τους στα χέρια των Βέλγων και των Βρεταννών μεγαλοκτηματιών ★ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ : Μαίνεται η επίθεση που εξαπέλυσαν οι κυβερνητικές δυνάμεις (από τις 20/4) ενάντια στους μουσουλμάνους αντάρτες του MILF και του Abu Sayyaf και στους κομμουνιστές αντάρτες του NPA. Αφορμή, η εκτέλεση κάποιων vigilantes (μπράβων παρακρατικών) που είχαν πιαστεί όμηροι από τους αντάρτες του Abu Sayyaf, όταν οι κυβερνητικοί συνέλαβαν (κι εξακολουθούν να κρατούν) την μάνα, την γυναίκα και την κόρη του. Ημιεπίσημες πηγές στις ΗΠΑ μιλούν για επικείμενο στρατιωτικό πραξικόπημα στις Φιλιππίνες ★ ΓΕΡΜΑΝΙΑ : Με την ευκαιρία των "γενεθλίων του Χίτλερ", νεοναζί προσπαθούν (20/4) να κάψουν εβραϊκή συναγωγή στην Ερφούρτη. Σε πολλές άλλες πόλεις της Γερμανίας και της Αυστρίας οργανώνουν εκδηλώσεις, που ματαιώνονται με την δυναμική επέμβαση του Αναρχικού ΜΑΥΡΟΥ ΜΠΛΟΚ ★ ΗΠΑ : Το ΜΑΥΡΟ ΜΠΛΟΚ βρίσκεται στο στόχαστρο των μυστικών και φανερών υπηρεσιών, μετά τα πρόσφατα επεισόδια στην Ουάσινγκτον ★ ΒΟΛΙΒΙΑ : 5 ΝΕΚΡΟΙ είναι ο απολογισμός των βίαιων συγκρούσεων ανάμεσα σε πολίτες και μπάτσους που έχουν ξεσπάσει από τις αρχές Απρίλη, όταν η αμερικανόδουλη κυβέρνηση αποφάσισε την αύξηση της τιμής του νερού. Στις 20/4, ωστόσο, ο πρόεδρος της χώρας ανακοίνωσε την "άρση" της κατάστασης πολιορκίας που ίσχυε τις δυο προηγούμενες εβδομάδες ★ ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΣΚΩΝ : Αντιστασιακοί γαβριάδες λούζουν με μολότωφ (21/4) το σπίτι του "σοσιαλιστή" δημάρχου της Trepaga, Jesus Gonzalez, ο οποίος συνεργάζεται με τις ισπανογαλλικές δυνάμεις κατοχής ★ ΤΟΥΡΚΙΑ : Την ποινή του θανάτου για τον ερήμην δικαζόμενο αδελφό του Αμπντουλλάχ Οτζαλάν ★ ΤΟΥΡΚΙΑ : ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΔΙΕΞΑΓΟΝΤΑΙ ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΕΟ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΕΙ ΟΤΙ ΟΙ ΚΑΙΝΟΥΡΙΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ - ΦΕΡΕΤΡΑ (ΥΠΕΡΥΨΗΛΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΛΕΥΚΑ ΚΕΛΙΑ) ΕΙΝΑΙ ΕΤΟΙΜΕΣ ΚΑΙ ΘΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΜΑΪΟΥ, ΦΥΣΙΚΑ, "ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΕΣ". ΤΟ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΛΑΪΚΟ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΚΙ ΟΙ ΑΛΛΕΣ ΑΡΙΣΤΕΡΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΚΙ ΟΜΑΔΕΣ ΚΑΛΟΥΝ ΣΕ ΕΠΑΓΡΥΠΝΗΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΕΤΟΙΜΟΤΗΤΑ, ΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΚΑΙ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΑΝΑ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ, ΕΝ ΟΨΕΙ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΜΑΚΕΛΙΩΝ ΠΟΥ ΕΤΟΙΜΑΖΕΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ★ ΓΑΛΛΙΑ : ΛΗΓΟΥΝ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΤΗΣ ΑΝΑΡΧΟΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ (ΑΠΟ ΤΙΣ 25/4) ΠΟΥ ΔΙΕΞΑΓΕΤΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ ΜΕ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ CNT (Conféderation Nationale du Travail - τμήμα της Διεθνούς Ένωσης των Εργαζομένων), με τίτλο "ΑΛΛΟ ΜΕΛΛΟΝ" και θέμα την ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ. ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΗΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗΣ, ΟΙ ΣΥΝΕΔΡΟΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΧΩΡΕΣ ΘΑ ΠΑΡΟΥΝ ΜΕΡΟΣ ΣΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΙΜΗΣ ΣΤΟΥΣ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΤΗΣ 1ης ΜΑΗ.